

Sprawozdanie z ćwiczeń laboratoryjnych z Metod Numerycznych

Gabriel Naleźnik

Wydział Fizyki i Informatyki Stosowanej
Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie

26.02.2020 r.

Laboratoria I : Odwracanie macierzy, obliczanie wyznacznika i wskaźnika uwarunkowania macierzy przy użyciu rozkładu LU.

1. Wstęp Teoretyczny.

Macierz – układ liczb, symboli lub wyrażeń zapisanych w postaci prostokątnej tablicy o wymiarach i oraz j .

$$\begin{bmatrix} a_{11} & \cdots & a_{1j} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{i1} & \cdots & a_{ij} \end{bmatrix}$$

Rys 1.1 - Postać macierzy prostokątnej

Na macierzach można wykonać wiele działań takich jak: dodawanie, odejmowanie czy mnożenie. Na potrzeby tych laboratoriów interesować nas będzie również odwracanie macierzy oraz wyznaczanie wyznacznika.

Macierz trójkątna – macierz kwadratowa, której wszystkie współczynniki pod główną przekątną lub wszystkie współczynniki nad tą przekątną są równe zero.

$$\begin{bmatrix} a_{11} & \cdots & 0 \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{i1} & \cdots & a_{ij} \end{bmatrix}$$

Rys 1.2 - Macierz trójkątna dolna

$$\begin{bmatrix} a_{11} & \cdots & a_{1j} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & \cdots & a_{ij} \end{bmatrix}$$

Rys 1.3 - Macierz trójkątna górna

Macierz kwadratowa - ma postać kwadratowej tablicy o wymiarach i na i

$$\begin{bmatrix} a_{11} & \cdots & a_{1i} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{i1} & \cdots & a_{ii} \end{bmatrix}$$

Rys 1.4 - Macierz kwadratowa

Macierz odwrotna – element odwrotny w pierścieniu macierzy kwadratowych. Macierz **B** jest macierzą odwrotną do macierzy **A**, jeśli zachodzi własność: $A * B = I$, gdzie **I** jest macierzą jednostkową (same jedynki na diagonalu i w każdym innym miejscu zera)

$$I = \begin{bmatrix} 1 & \cdots & 0 \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & \cdots & 1 \end{bmatrix}$$

Rys 1.5 - Macierz jednostkowa

Wtedy macierz **B** oznaczamy A^{-1} .

Wyznacznik macierzy – funkcja przyporządkowująca każdej macierzy kwadratowej $M_{n \times n}(R)$ o współczynnikach z pierścienia przemiennego **R** pewien element tego pierścienia.

Metoda LU (ang. *lower* – dolny, *upper* górny) – metoda rozwiązywania układu równań liniowych. Nazwa pochodzi od użytych w tej metodzie macierzy trójkątnych, tj. dolnotrójkątnej (dolnej) i górnortrójkątnej (górnej). Metoda polega na zamianie macierzy na jej odpowiednik złożony z dwóch macierzy trójkątnych. Co pozwala efektywnie wyliczyć wyznacznik macierzy oraz rozwiązać układ równań.

$$A = U * L$$

$$L = \begin{bmatrix} l_{11} & 0 & \cdots & 0 \\ l_{21} & l_{22} & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & 0 \\ l_{n1} & l_{n2} & \cdots & l_{nn} \end{bmatrix}, \quad U = \begin{bmatrix} u_{11} & u_{12} & \cdots & u_{1n} \\ 0 & u_{22} & \cdots & u_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & u_{nn} \end{bmatrix}.$$

Metoda LU pozwala sprowadzić układ równań liniowych $A * \vec{x} = \vec{b}$ do postaci $U * L * \vec{x} = \vec{b}$, a jego rozwiązanie sprowadza się wtedy do rozwiązania dwóch układów równań z macierzami trójkątnymi $\begin{cases} L * \vec{y} = \vec{b} \\ U * \vec{x} = \vec{y} \end{cases}$

Rozkład LU - Dekompozycja macierzy na **A** na dwie inne (**L** i **U**), gdzie macierz **L** jest macierzą trójkątną dolną i zawiera same jedynki na diagonalu, a macierz **U** jest macierzą trójkątną górną. Wyznaczenie macierzy **L** oraz **U** umożliwia nam metoda Gaussa. Rozkład LU pozwala nam również w bardzo łatwy sposób obliczyć wyznacznik macierzy początkowej, gdyż z prawa Gaussa: $\det(A) = \det(U * L) = \det(U) * \det(L) = (\prod_{i=1}^n u_{ii}) * 1$

Wskaźnik uwarunkowania określa, w jakim stopniu błąd reprezentacji numerycznej danych wejściowych danego problemu wpływa na błąd wyniku.

$$\kappa(A) = \|A^{-1}\| \cdot \|A\|.$$

Rys 1.6 - Wzór na wskaźnik uwarunkowania macierzy

Normę definiujemy: $\|A\|_{1,\infty} = \max_{1 \leq i,j \leq n} |a_{ij}|$

2. Opis problemu.

Na zajęciach naszym problemem było odwrócenie macierzy, obliczenie jej wyznacznika i wskaźnika uwarunkowania macierzy przy użyciu rozkładu LU. W tym celu zdefiniowaliśmy macierz o wymiarach 4x4, której elementy były opisane wzorem $a_{ij} = \frac{1}{i+j+\rho}$,

gdzie i - numer wiersza, j - numer kolumny, ρ - stała równa 2 (ponieważ w języku C tablice zaczynają się od indeksu 0, musieliśmy ją wprowadzić).

3. Wyniki.

W celu wykonania zadania napisaliśmy program w języku C, wykorzystujący bibliotekę **GSL** (Gnu Scientific Library). Poniżej zamieszczam wyniki które uzyskałem:

$$\text{Macierz } A = \begin{bmatrix} 0.5 & 0.33 & 0.25 & 0.2 \\ 0.33 & 0.25 & 0.2 & 0.167 \\ 0.25 & 0.2 & 0.167 & 0.14 \\ 0.2 & 0.167 & 0.14 & 0.125 \end{bmatrix}$$

Elementy na diagonalu macierzy **U** : [0.5 0.033 -0.001389 0.000102]

Wyznacznik macierzy **A** : $\det(A) = -2.36206 \cdot 10^{-9}$

Rozwiązując 4 układy równań postaci $A * \vec{x} = \vec{b}_i$ z wyrazami wolnymi, kolejno:

$$b1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, b2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, b3 = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, b4 = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

Wyznaczyłem macierz odwrotną do macierzy A:

$$A^{-1} = \begin{bmatrix} 200 & -1200 & 2100 & -1120 \\ -1200 & 8100 & -15120 & 8400 \\ 2100 & -15120 & 29400 & -16800 \\ -1120 & 8400 & -16800 & 9800 \end{bmatrix}$$

Iloczyn macierzy $A * A^{-1}$:

$$A * A^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & -2.27374 * 10^{-13} & 0 & 0 \\ -2.84217 * 10^{-14} & 1 & 4.54747 * 10^{-13} & 0 \\ 0 & -2.27374 * 10^{-13} & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Obliczenie wskaźnika uwarunkowania macierzy dla podanej w zadaniu normy:

$$\|A\| = 0.5$$

$$\|A^{-1}\| = 29400$$

$$K(A) = \|A\| * \|A^{-1}\| = 14700$$

4. Wnioski

Rozkład LU pozwolił nam w bardzo łatwy sposób obliczyć wyznacznik macierzy A (korzystając z prawa Gaussa, wymnażając elementy na diagonalu macierzy U) oraz szybko znaleźć macierz odwrotną do macierzy A. Pozwolił on również zaoszczędzić pamięć, gdyż macierzami L i U nadpisaliśmy macierz A.

Iloczyn $A * A^{-1}$ powinien dawać w rezultacie macierz jednostkową, jednak u mnie w paru miejscach, poza główną diagonalą, pojawiły się niezerowe, bardzo małe wartości.

Świadczy to o wystąpieniu błędów numerycznych, co potwierdza również bardzo duża wartość wskaźnika uwarunkowania macierzy, która pokazuje że nasza macierz jest niestabilna i nawet mała zmiana jej współczynników może znacząco wpłynąć na wynik.

Można uznać, że metoda LU jest bardzo wydajna i skuteczna w celu obliczenia wyznacznika oraz macierzy odwrotnej, jednak dla tych danych wejściowych dała rozwiązanie zawierające błędy numeryczne.